

(המשך מעמוד 9)

חשבון זה הראה על יתרת חובה. אבל חשבון זה הראה תמיד יתרת-חובה, ושנדר בכל זאת משך ממנו כספים. למשל: ביום 8.6.65 היתה יתרת חובה 9730.95 ל"י. באותו יום משך שנדר צ"ק מיספר 1947/72 על סך 900 לירות. לכן גדל חובו לבנק בכסום זה.

אין קמחי — אין קמז

נדר, הנראה צעיר מכפי שצריך להיות אות גבר בשנות החמישים שלו, קיבל את כתב העולם הזה בביתו בירושלים. לקראת שיחה זו הזמין גם כלכלן מהסוכנות, שרשם כל מילה שנאמרה.

הגבר בעל רצמת השיער השחור, סמל-ההיכר שלו היא עניבת-הפרפר וכוסית קוני יאק צרפתי — העמיד את עצמו מעל לקטנות מסוג זה. הוא לא זכר אם הכניס כסף לחשבון שלו מאז שנתן את יפוי-הכוח, ואם כן — כמה, ומתי. הוא גם לא ידע איזה גירות קנו ומכרו בשמו. הוא לא זכר אם מדובר בגירות-ערך ישראליים או אמריקניים. הוא לא זכר אם העיסקות הסתיימו בריווח או בהפסד.

היו אלה תשובות מפליאות מפיו של אדם הידוע כאשף המיספרים והעיסקות הכספיות המסובכות של הסוכנות היהודית, שמוזה 20 שנה מנהל עסקים בשם ההסתדרות בתריסר ארצות.

הוא טען: „סמכתי על קמחי.“

קמחי עצמו, שעזב את בנק פויכטוונגר בפברואר 1966, בנוסלו לעצמו מכספי הבנק כ־800 אלף לירות בצורת פיצויים והטבות אחרות, והמכהן כיום כמנהל של בנק יש-ראלי לתעשייה, השיך להתאחדות בעלי היתעשייה, השיב לשאלות העולם הזה: „העניין לא בוער. פנו אלי בשבוע הבא. דחו את הפירסום.“

רענן אמיר, מנהל פויכטוונגר, שיחד עם יוסף אפשטיין ונתן דרורי עמדו בראש היתעשייה כאשר התמוטט, גם הוא לא רצה לדבר. אבל המעט שאמר — מלמד הרבה: „אינני מכיר את העניין. לפי התאריכים שאתם מוכרים — החשבון של מר שנדר נסגר בידיוק לפני כניסתי לבנק.“

חברו, אפשטיין, היה עוד יותר לאקוני: „אני לא מבין בזה שום דבר. אולי המשטרה תעזור לכם.“

ואמנם, העובדה היא, שהחשבון העובר ואינו שכ נסגר ביום בו עזב קמחי את הבנק.

הסביר שנדר: „את היפוי-כוח נתתי לקמחי אישית, כי לא רציתי שכל פקיד יוכל להחליט על זה. כשקמחי הלך — הפסקתי את החשבון.“

אם אין קמחי — אין קמח.

„עמלות מיוחדות“

איגרות החוב של הסוכנות לא נמסרו ישירות לפויכטוונגר, או לכל בנק יש-ראלי העוסק בהפצתן. הסוכנות חותמת הסכום עם חברות זרות, שכן מדובר באיגרות דולאריות. החברות הזרות, הקשורות עם בנקים בישראל, מעבירות את האיגרות לבנקים אלה, כדי שהם יפיצו אותן ללקוחות תיהם.

במיקרה של בנק לאומי, החברה הזרה היתעסקת בהפצת איגרות הוללית, היא לוכסי-אינווסט, הרשומה בלוקסמבורג. במיקרה של פויכטוונגר, היתה זו חברת ירה, הרשומה בליכטנשטיין.

ירה מעניינת מאוד את המשטרה. החוקרים מנסים להתחקות על פעולותיה. בן שנדר מכיר היטב את חברת ירה, כי עימה חתם את ההסכם על הפצת הוללית. לה גם שילם מה שנקרא בהסכמים „עמלות מיוחדות“, מעל לעמלה הרגילה שגבה בנק פויכטוונגר מהסוכנות. עמלה זו נקבעה בי הסכם בין קמחי ושנדר.

העמלה המיוחדת הפתכמה כי עשרות אלפי דולארים לכל סידרה של איגרות שהונפקה. על כסף זה לא היה פיקוח של ממש, וידוע שקמחי היה מנצח על חוקתו.

מי קיבל כספים אלה, ואיך חולקת את זאת בדיוק רוצה המשטרה לדעת. ומה יודע שנדר על „לוכסיני“ זוכמי, החברה העיקרית להפצת „הוללים“?

הוא צריך לדעת הרבה. כי הוא עומד להתמנות כמנהלה.

תן לגבר

...הראוי לשמו - את הבירה הראויה לשנוה - גולדסטאר. נרווה צמאון, נושיבה נפש.

גולדסטאר

מגדת העתידות רחל לוי

עברה מרחוב אלנבי 18 לכתובת חדשה: רח' פדויים 4 פינת כרם התימנים.

שעות הקבלה יהיו: מ-10 בבוקר עד 7 בערב.

למדנהגות אצל

המורה „בנו“

כל השפות — שיטות מיוחדות

פנה

קפה „הרלי“ דיונגוף 43 טלפון 228988

צלם בצבעים

וכפליים תגדל שמחתך! פתוח והגדלה צבעוניים עלידי המעבדה לצבעים הגדולה והמשוכלת בארץ!

מבחר מצלמות גדול ובמחירים נוחים ביותר!

אביזרים למצלמות, מכשירי-העתקה ומקרנים. העתקת מסמכים.

פוטו-ברנר חיבה, רחוב החלוקן 31